USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Davida Hipšra a Lenky Krupičkové v právní věci navrhovatele: **A. B. A. M.,** v řízení o podání navrhovatele ze dne 22. 3. 2023, označeném jako dovolání proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 1. 2023, č. j. 6 VSPH 1630/2022-B-47,

takto:

I. Podání navrhovatele ze dne 22. 3. 2023, označené jako dovolání proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 1. 2023, č. j. 6 VSPH 1630/2022-B-47, **se odmítá.**

II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyššímu správnímu soudu bylo dne 22. 3. 2023 doručeno podání navrhovatele ze dne 21. 3. 2023 (adresované Nejvyššímu správnímu soudu) a označené jako dovolání proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 1. 2023, č. j. 6 VSPH 1630/2022-B-47, ve kterém vytýká Vrchnímu soudu v Praze nesprávné právní posouzení věci.

[2] Nejvyšší správní soud je vrcholným orgánem soustavy soudů rozhodujících ve správním soudnictví, a jako takový poskytuje ochranu veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob způsobem a za podmínek stanovených s. ř. s. Pravomoc správních soudů je upravena v ustanovení § 4 s. ř. s., podle jehož odstavce 1 soudy ve správním soudnictví rozhodují o a) žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, b) ochraně proti nečinnosti správního orgánu, c) ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu a d) kompetenčních žalobách. Podle odstavce 2 ve správním soudnictví dále soudy rozhodují a) ve věcech volebních a ve věcech místního referenda, b) ve věcech politických stran a politických hnutí c) o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem. Další pravomocí Nejvyššího správního soudu, upravenou v § 12 s. ř. s., je zajišťovat jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve

správním soudnictví jednotu a zákonnost rozhodování, a to rozhodováním o kasačních stížnostech, případně o dalších věcech, stanoví-li tak zákon.

[3] Navrhovatel svým podáním označeným jako dovolání napadá rozhodnutí soudu vydané v občanskoprávním (insolvenčním) řízení. Nejvyšší správní soud ani jiné soudy ve správním soudnictví však nemají pravomoc k rozhodování opravných prostředků proti rozhodnutím civilních soudů. Dovolání se podává pro nesprávné právní posouzení věci odvolacím soudem podle ustanovení § 241a o. s. ř., ve lhůtách podle ustanovení § 240 o. s. ř. a za podmínek stanovených v § 236 až 239 o. s. ř. O přípustnosti dovolání rozhoduje podle ustanovení § 239 o. s. ř. toliko **Nejvyšší soud ČR**. Dovolání podané u Nejvyššího správního soudu je tedy zjevně nepřípustným podáním.

[4] Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.* Nejvyšší správní soud proto předmětné podání odmítnul, protože není v jeho pravomoci o dovolání rozhodnout. Nejvyšší správní soud zároveň *a contrario* § 7 odst. 5 věc nepostoupil jinému místně a věcně příslušnému soudu, neboť v soustavě správních soudů žádný takový není. Nejvyšší správní soud pro úplnost uvádí, že nebyl důvod ani pro postup podle § 46 odst. 2 s. ř. s., tj. odmítnutí návrhu a poučení navrhovatele o možnosti podat návrh u soudů v občanském soudním řízení. Jak totiž Nejvyšší správní soud uvedl již např. v usnesení ze dne 22. 8. 2006, č. j. Na 42/2006-21: „*Žalobou ve smyslu § 46 odst. 2 věty druhé s. ř. s. nutno totiž podle Nejvyššího správního soudu rozumět toliko podání, kterým se zahajuje řízení před soudem první instance v některé z forem řízení podle občanského soudního řádu, nikoli však i opravný prostředek, který svým obsahem odpovídá některému z opravných prostředků upravených v občanském soudním řádu.*“ V unesení ze dne 27. 1. 2021, č. j. 10 As 1/2021-21, Nejvyšší správní soud v obdobné situaci konstatoval, že „*nemá procesní prostředek, jak podatelku o možném dalším postupu kvalifikovaně poučit, tím méně prostředek, jak toto podání ‚dopravit' věcně a funkčně příslušnému soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení,*“ (obdobně též usnesení ze dne 15. 11. 2018, č. j. Na 255/2018-15, ze dne 16. 5. 2018, č. j. Na 119/2018-6, ze dne 22. 3. 2018, č. j. Na 79/2018-8, ze dne 29. 6. 2017, č. j. Na 221/2017-9, ze dne 12. 1. 2017, č. j. Na 316/2016-6, jakož i další usnesení).

[5] Nejvyšší správní soud uzavírá, že v posuzované věci není dána příslušnost soudu jako jedna z podmínek řízení, které musí být naplněny, aby mohl o věci rozhodnout. Věc nelze postoupit věcně a místně příslušnému soudu ani nelze podání odmítnout podle § 46 odst. 2 s. ř. s. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než podání navrhovatele bez dalšího odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[6] Stěžovateli lze pouze doporučit, aby své podání doručil příslušnému soudu (který je označen v usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 1. 2023, č. j. 6 VSPH 1630/2022-B-47).

[7] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. Jelikož bylo podání navrhovatele odmítnuto, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

pokračování

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. dubna 2023

Tomáš Foltas
předseda senátu